

Handläggare
Britt Lundkvist
Telefon: 508 25 294**Till**
Socialnämnden
2016-05-17

Ensamkommande barn som försvinner och/eller vistas i stadens riskmiljöer

Svar på skrivelse från MP, S, V och Fi

Förvaltningens förslag till beslut

Socialnämnden hänvisar till tjänsteutlåtandet som svar på skrivelsen.

Gillis Hammar
förvaltningschefAlexandra Göransson
avdelningschef

Sammanfattning

Åsa Lindhagen m.fl. (MP), Rana Carlstedt m.fl. (S), Alexandra Mattsson (V) och Anna Rantala Bonnier (Fi) önskar i en skrivelse till socialnämnden få svar på ett antal frågor som rör ensamkommande barn som försvinner och/eller vistas i stadens riskmiljöer. I skrivelsen refereras till en rapport från Länsstyrelsen där ett antal rekommendationer för arbetet med ensamkommande barn som försvinner, redovisas.

Förvaltningens bedömning är att de tre frågorna i skrivelsen ligger i linje med förvaltningens pågående utveckling av insatser kring målgruppen ensamkommande barn som avviker/försvinner. Ungdomsjouren (ungdomsuppsökarna och Ekb-teamet) har ett fungerande samarbete och informationsutbyte med flera aktörer som på olika sätt arbetar med målgruppen. Sammantaget förutsätter detta arbete att det finns personella resurser på Ungdomsjouren.

Förvaltningen menar också att det är möjligt att söka samarbete med en eller flera idéburna verksamheter/frivilliga organisationer i frågan om att utveckla förebyggande verksamhet (t.ex. i form av en dagverksamhet) i syfte att underlätta för ensamkommande barn att ta kontakt med vuxna. Formen för ett sådant samarbete måste klargöras då det finns åtminstone två vägar att gå. Dels traditionellt föreningsbidrag till en frivillig organisation och dels Idéburet Offentligt Partnerskap (IOP).

Förvaltningen anser vidare att frågan om behov av särskilda boenden måste besvaras inom ramen för det pågående samverkansprojektet i länet.

Förvaltningen föreslår socialnämnden att hänvisa till tjänsteutlåtandet som svar på skrivelsen.

Bakgrund

Åsa Lindhagen m.fl. (MP), Rana Carlstedt m.fl. (S), Alexandra Mattsson (V) och Anna Rantala Bonnier (Fi) önskar i en skrivelse till socialnämnden få svar på ett antal frågor som rör ensamkommande barn som försvinner och/eller vistas i stadens riskmiljöer.

Författarna till skrivelsen konstaterar att ensamkommande barn som vistas i stadens riskmiljöer och som saknar vårdnadshavare eller andra trygga vuxna runt sig, är utsatta. Man pekar på de förstärkningar som gjorts under 2015 när det gäller det uppsökande arbetet och betonar vikten av att detta arbete fortsätter. Författarna till skrivelsen refererar till Länsstyrelsens rapport *2016:1 Ensamkommande barn som försvinner, nulägesanalys*. Mot bakgrund av den rapporten önskas svar på:

- Matchar stadens uppsökande arbete de behov som Länsstyrelsen identifierat, eller finns det skäl till att ytterligare utveckla och stärka arbetet?
- Vilka förutsättningar finns för att, till exempel i samarbete med frivilligorganisationer, utveckla förebyggande verksamheter riktad till dessa barn och unga?
- Finns det behov av och förutsättningar för särskilda boenden som riktar sig till målgruppen?

Skrivelsen finns med som bilaga till detta ärende.

Länsstyrelsens rapport

Skrivelsens frågeställningar ställs mot bakgrund till Länsstyrelsens rapport. I rapporten, som är en nulägesanalys från hösten 2015, har en kartläggning gjorts av brister och hinder som finns i samverkan mellan aktörer när ett barn försvinner. Utifrån detta har ett antal rekommendationer för det fortsatta arbetet tagits fram. De frågor som lyfts av författarna till skrivelsen motsvarar de rekommendationer i Länsstyrelsens rapport där Stockholms socialtjänst kan agera på egen hand. Övriga rekommendationer i rapporten kommer Stockholm att hantera tillsammans med andra myndigheter i länet. Länsstyrelsens rapport 2016:1 finns med som bilaga till detta ärende.

Definition av målgruppen

Länsstyrelsens rapport följer den definition av ensamkommande barn som återfinns i lagen. Där definieras ensamkommande barn som ”en person under 18 år som vid ankomsten till Sverige är skild från båda sina föräldrar eller från någon annan vuxen person som får anses ha trätt i föräldrarnas ställe, eller som efter ankomsten står utan sådana ställföreträdare.” Rapporten är inte begränsad till barn i asylprocessen, utan inkluderar även barn som inte ännu sökt asyl, samt barn som fått avslag eller beviljat uppehållstillstånd.

I rapporten används både ”avvikningar” och ”försvinnanden”. Avvikningar används i första hand för att benämna då barnet lämnar sitt boende medan försvinnanden i första hand beskriver barn som har avvikit och inte påträffas eller återvänder. Det konstateras att skiljelinjen mellan begreppen inte alltid är tydlig, och det påpekas att olika grader av frivillighet kan ligga bakom fallen, oberoende av vilket begrepp som används.

I rapporten poängteras också att andelen ensamkommande barn som försvinner är mycket låg i relation till det totala antalet som anländer till Sverige. Den stora majoriteten ensamkommande barn avviker inte.

Statistik från Migrationsverket

I rapporten konstateras att tillgången på statistik över ensamkommande barn och ungdomar som försvinner är mycket begränsad. Den statistik som redovisas är nationell statistik från Migrationsverket kring de ensamkommande som ansökt om asyl och därefter avvikit innan asylprocessen avslutats. I denna statistik inkluderas alltså inte de barn och ungdomar som befinner sig i Sverige utan att ha ansökt om asyl, eller de som försvinner efter ett avslagsbeslut eller efter

beviljat uppehållstillstånd. Migrationsverkets statistik visar att av samtliga 1898 barn som avvikit under 2010-2015 var endast 12 procent flickor. Över åren har dock andelen flickor minskat, år 2015 var andelen 9 %. Migrationsverkets statistik visar också fördelningen på nationalitet när det gäller ensamkommande barn som avviker. Under perioden 2010-2015 har 34 % av antalet inkomna ensamkommande barn från Algeriet avvikit och 27 % av barnen från Marocko. Bland de afghanska barnen, den absolut största gruppen ensamkommande, är andelen avvikna under samma period endast drygt 1 %.

Barn från Marocko

Bortsett från enstaka fall, saknar ensamkommande barn och ungdomar från Marocko asylskäl i Sverige och får därför avslag på sina asylansökningar och ska utvisas. Att de flesta i denna grupp saknar identitetshandlingar, sällan är registrerade i hemlandet samt att det finns svårigheter i kontakten mellan ambassaden och barnen, får till följd att de inte går att avvisa. Eftersom de inte får stanna i Sverige men samtidigt inte kan återvända hem tvingas många ut i utsatthet. Det innebär att de lever sina liv på gatan där de begår brott för att kunna försörja sig, ofta har ett drogberoende och att deras tilltro till myndigheter är extremt låg. En del av ungdomarna väljer att inte ens söka asyl. Barnrättsbyrån har nyligen kommit med en rapport "De önskade" där situationen för gruppen ensamkommande barn och ungdomar från Marocko beskrivs och hur svenska myndigheter arbetar med gruppen.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom Socialtjänstavdelningen och behandlats i förvaltningsgruppen den 26 april.

Ärendet

Förvaltningen arbetar redan idag med den målgrupp som skrivelsen sätter fokus på, bl.a. genom Ungdomsjourens verksamhet.

Stadens uppsökande arbete/Ungdomsjouren

Ungdomsjourens uppdrag, som i första hand omfattar barn och ungdomar upp till 18 år, är att under dagar, kvällar, nätter och helger bedriva socialt uppsökande arbete. Inom ramen för uppdraget ingår att upptäcka och etablera kontakt med ensamkommande barn och

ungdomar som har behov av skydds- eller stödinsatser och som vistas i stadens riskmiljöer. Det handlar om barn som är i riskzonen att utveckla ett socialt nedbrytande beteende såsom missbruk, kriminalitet, prostitution alternativt är utsatta/riskerar att utsättas för människohandel. Arbetet sker främst i miljöerna vid Sergels torg, Centralstationen och Björns trädgård vid Medborgarplatsen.

Ungdomsjouren bedriver olika typer av uppsökande arbete i form av Ungdomsuppsökarna, Ungdomsjouren vid Gränspolisens Stockholm/Ekb-teamet, Socialsekreterare vid Länskriminalens Ungdomssektion (MUMIN), Socialsekreterare vid Citypolisens Prostitutionsgrupp samt Socialtjänst hos polisen.

Ungdomsjourens arbetssätt

När Ungdomsjourens uppsökare påträffar barn som avvikit/försvunnit kontaktas barnets nätverk i samband med påträffandet. Generellt sett är information kring barn som har en vårdnadshavare mer lättillgänglig än när det gäller barn utan vårdnadshavare. Även i fråga om hantering blir det enklare eftersom det ofta finns möjlighet för vårdnadshavaren att agera. Detta till skillnad mot när ett ensamkommande barn som avvikit/försvunnit, påträffas i riskmiljöerna. Ungdomsjouren är beroende av olika aktörer för att få barnet åter, då kontakten sker på frivillig basis. Om det kommer till Ungdomsjourens kännedom att barnet har avvikit kan det bli tidskrävande att kartlägga vem som är ansvarig för barnet. Ungdomsjourens uppdrag är då att meddela lokal socialtjänst om att barnet uppmärksammas samt se till att barnet erbjuds lämpliga hjälp- och stödinsatser.

I fråga om barn under 18 år som upptäcks i riskmiljöer har Ungdomsjouren anmälningsskyldighet till socialtjänsten. När det gäller ungdomar, oavsett om det är ensamkommande barn eller inte, som fyllt 18 år blir Ungdomsjourens arbete mer komplicerat. Dessa ungdomar har sällan aktiv kontakt med myndigheter och flera vill inte heller ha det. En annan svårighet kan vara att lokalisera ansvarig myndighet vilket är beroende av ungdomens historia och situation. När barn och ungdomar påträffas i det uppsökande arbetet är det angeläget för Ungdomsjouren att, genom information och motivationsarbete, etablera ett förtroende så att ungdomarna blir intresserade av att ta emot socialtjänstens insatser.

Sedan 1 september 2015 förstärker en socialsekreterare Gränspolisens särskilda team (Ekb-teamet) som arbetar med ensamkommande barn i Stockholms citymiljöer. Under första delen av hösten 2015 bestod Ekb-teamet av två poliser samt en socialsekreterare. Under denna period bedrev Ekb-teamet uppsökande arbete cirka en/två

gångar per vecka. Från oktober/november då teamet förstärktes med fler poliser har teamet kunnat bedriva uppsökande arbete två till tre kvällar per vecka. Samarbetet med polisen har sedan uppstarten fungerat bra men verksamheten behöver utvecklas ytterligare både när det gäller uppdragets tydlighet och bemanning. I dagsläget arbetar polisen i teamet på bred basis och det händer emellanåt att socialsekreterarens pass blir inställda, då polisen tas i anspråk till annat polisiärt arbete (ex. avvisningar) som socialsekreteraren inte ska delta i. Schemaläggningen för polisen och Ungdomsjourens resurs har inte alltid varit möjlig att synkronisera.

Ungdomsjourens resultat september-december 2015

Under perioden september-december arbetade Ungdomsjouren aktivt med 50 stycken uppdrag och specifika insatser. Uppdragen pågår över tid till skillnad från specifika insatser som oftast sker vid ett tillfälle. Uppdragen utifrån ungdomarnas behov har varierat och inneburit t.ex. aktualisering och kontakt hos socialtjänst, deltagande på förhör enligt 7 § Lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, kontakt med sjuk- och tandvård, kontakt med Migrationsverket.

Av de totalt 50 uppdragen var 20 uppdrag ett resultat från Ekb-teamets arbete där polisiära insatser/åtgärder varit nödvändiga medan 13 av uppdragen var ett resultat av att Ungdomsjouren vistats tillsammans med polisen i miljöer där målgruppen tenderar att uppehålla sig. Resterande uppdrag härrörde från Ungdomsjourens samverkan med Socialjouren, boenden, socialtjänst, frivilliga organisationer etc.

Uppdragen var fördelade på 42 ungdomar, samtliga pojkar. I fem av de 50 uppdragen var pojkarna äldre än 18 år och resterande var under 18 år. Medelåldern var 15,5 år. Bland de totalt 50 uppdragen ingick också avvika ungdomar. Totalt påträffades i riskmiljöer 12 ungdomar som var avvika från boende/kommun. Två av dessa ungdomar återfanns av Ekb-teamet.

Ungdomsjourens samarbete med andra aktörer

I enlighet med Länsstyrelsens rekommendationer har Ungdomsjouren ett etablerat och kontinuerligt samarbete med flera olika aktörer som på olika sätt arbetar med ensamkommande barn. Det omfattar socialsekreterare inom stadens socialtjänst, socialjourerna i Stockholms län, boenden för ensamkommande, polisen, Migrationsverket Stockholm, Barnrättsbyrån, Länsstyrelsens enhet för sociala frågor (prostitution och människohandel) samt frivilliga organisationer.

Utöver det direkta operativa samarbetet i det uppsökandet arbetet är tyngdpunkten i samarbetet informationsutbyte. Ungdomsjouren har kontinuerliga möten med socialjouren i Stockholm bland annat kring barn som anmälts som försvunnen person. Även en kontakt med Migrationsverket i Stockholm gällande ensamkommande barn som försvinner har utarbetats. I dagsläget är denna kontakt personbunden.

Förebyggande arbete på nuvarande boenden

Socialförvaltningen har två enheter (Enheten för ensamkommande samt Enheten för nyanlända & akutboende barn och ungdom) som bland annat omfattar ett flertal asylboenden och PUT-boenden. Samtliga verksamheter har väl utvecklade och adekvata insatser för målgruppen som t.ex. introduktion till det svenska samhället, skolgång och läxläsning, fritidssysselsättning, information om asylprocessen, individuellt stöd, språk och kulturell kompetens.

I enlighet med Länsstyrelsens rekommendationer fokuserar verksamheterna särskilt på att ge en fullödlig och trygghetsskapande information om asylprocessen samt förbereda ensamkommande barn på ett eventuellt avslag. Informationen omfattar bl.a. hur Migrationsverket arbetar, varför en asylsökande lämnar fingeravtryck, vad Dublinförordningen innebär, vad ett LMA-kort är, om barn och ungdomar som söker asyl ensamma, vad en God man och ett offentligt biträde är, skillnad på tillfälligt och permanent uppehållstillstånd, vad som händer då ungdomen fyller 18 år etc.

Alla ungdomar förbereds också för ett eventuellt avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd från Migrationsverket/Migrationsdomstolen (vid överklagande). Verksamheternas policy är att det är god man och/eller det offentliga biträdet som lämnar ett personligt besked om avslagsbeslutet. Personalen ansvarar för att ungdomens reaktioner tas emot på ett empatiskt sätt, står kvar och stöttar ungdomarna att komma vidare. Om verksamheten får förhandsinformation om att ett avslagsbeslut kommer att ges, försöker verksamheten att samordna beskedet. När ska det ges, vilken dag och tid? Ledningen för verksamheten har möjlighet att sätta in extrabemanning på kvällen och natten som ofta är en svår tid för ungdomen vid ett avslagsbesked. Kontaktpersonen hjälper ungdomen med att gå igenom motiveringen till beslutet för att de skall kunna öka förståelsen, orka ta till sig det som skett och börja bearbeta den nya situationen. Kontaktpersonen informerar även om möjlighet till att överklaga och bistår sedan ungdomen i det. I denna situation är det viktigt att alla berörda parter samarbetar och stöttar ungdomen; kon-

taktperson och övrig personal på boendet, god man och offentligt biträde, socialsekreterare och Migrationsverket. Om avslagsbeslutet leder till verkställighet om avvísning samverkar verksamheten med god man och Migrationsverket. Verksamheten bjuder ofta in Migrationsverkets eskort för att komma och besöka ungdomen på boendet innan det är dags för avfärd. Under hela tiden ungdomen är kvar i asylboendet har kontaktpersonen och den unge återkommande "må bra"-samtal där de försöker finna nya möjligheter för ungdomen att kunna känna hopp om framtiden, även om framtiden finns någon annanstans än i Sverige.

Sammantaget är dessa samlade insatser i sig, ett förebyggande arbete som syftar till att motverka att ensamkommande barn avviker och försvinner från verksamheten.

Utveckling av förebyggande verksamheter

Bland Länsstyrelsens rekommendationer kring det förebyggande arbetet återfinns ett förslag att underlätta för ensamkommande barn att ta kontakt med vuxna genom verksamheter med låg tröskel.

"Många ensamkommande barn har lågt förtroende för myndigheter och håller sig därför undan kontakt med vuxna. Genom att satsa på verksamheter som har öppna dörrar för ensamkommande barn, i och utanför asylprocessen, kan fler barn få välbehövt stöd och information från vuxna. Det finns mycket som pekar på att denna typ av verksamhet bör bedrivas av frivilligorganisationer eller av andra som inte är myndighetsutövande, för att lättare vinna barnens förtroende".

I rapporten är det inte närmare tydliggjort hur en sådan verksamhet skulle kunna se ut eller vilka insatser som skulle tillhandahållas. Det som ligger närmast till hands skulle vara någon form av dagverksamhet med uppdraget att vara kontaktskapande och länka barnen och ungdomarna vidare till socialtjänsten. Det skulle ensamkommande barn som försvinner och/eller vistas i stadens riskmiljöer ha möjlighet att vända sig för att få ett mål mat, sköta sin hygien och samtidigt etablera en vuxenkontakt. Andra tänkbara insatser kan vara samhällsorientering, juridiskt stöd men främst stöd och motivation att etablera en kontakt med socialtjänsten.

Behov av boenden?

Om avvikna/försvunna barn och ungdomar (upp till 18 år) påträffas i riskmiljöer finns möjligheten att tillfälligt placera dessa på akutboendet för ankomst- och asylsökande barn med särskilda behov, Giovannis akutboende för ungdomar alternativt familjehem, åtminstone till dess att deras tillhörighet är klarlagd.

I en rapport från Barnrättsbyrån konstateras att gruppen barn från Marocko som, bortsett från enstaka fall, saknar asylskäl i Sverige är en särskilt utsatt grupp. När ungdomen fyller 18 år upphör socialtjänstens ansvar. För de ungdomar som inte kunnat ordna boende på egen hand, innebär det ett boende på en flyktingförläggning i väntan på avvisning. För de ungdomar som väljer att inte söka asyl alternativt avviker från flyktingförläggningen efter ett avslag på sin asylansökan finns oftast inte andra alternativ än en tillvaro i utsatthet.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Förvaltningens bedömning är att de tre frågorna i skrivelsen, kring målgruppen ensamkommande barn som avviker/försvinner, ligger i linje med förvaltningens pågående utveckling av insatser för målgruppen.

Fråga 1

Matchar stadens uppsökande arbete de behov som Länsstyrelsen identifierat, eller finns det skäl till att ytterligare utveckla och stärka arbetet?

Stadens uppsökande arbete som beskrivits i detta ärende, omfattar flera olika delar. När det gäller målgruppen ensamkommande barn som avviker/försvinner är det särskilt Ungdomsjourens ordinarie uppsökande arbete i riskmiljöer samt Ekb-teamet som kommer i fokus. Det arbete som Ungdomsjouren bedriver ligger i linje med de rekommendationer som Länsstyrelsen anger i sin rapport.

Ungdomsjouren har ett fungerande samarbete och informationsutbyte med flera aktörer som på olika sätt arbetar med ensamkommande barn. Detta samarbete medför också att vägen in i olika myndigheter förenklas. Information är en färskvara särskilt när det gäller ensamkommande barn som avvikit eller anmälts försvunna. Löpande uppdaterad information mellan inblandade aktörer är en förutsättning för ett snabbt agerande. Att upprätthålla ett kontinuerligt samarbete och informationsutbyte med många olika aktörer är nödvändigt men tidskrävande. Det är särskilt angeläget att kontakten med Migrationsverket i Stockholm kan utvecklas till en etablerad funktion. Sammantaget förutsätter detta arbete att det finns personella resurser på Ungdomsjouren.

Ekb-teamet är ett sätt att utöka den uppsökande verksamheten i stadens riskmiljöer och ge ökade förutsättningar att återfinna ensamkommande barn och ungdomar som avvikit/försvunnit. En utökning av personella resurser från Ungdomsjourens sida bedöms vara nödvändig för att matcha polisens dimensionering och göra det möjligt att arbeta två och två. En utveckling av Ekb-teamet förut-

sätter också en tydliggörande dialog med polisen kring teamets uppdrag, arbetsuppgifter samt schemaläggning.

Fråga 2

Vilka förutsättningar finns för att, till exempel i samarbete med frivilligorganisationer, utveckla förebyggande verksamheter riktad till dessa barn och unga?

Länsstyrelsen konstaterar i sin rapport att många ensamkommande barn har lågt förtroende för myndigheter och därför håller sig undan. Genom att satsa på verksamheter som har ”öppna dörrar” kan fler barn få välbehövt stöd och information från vuxna. I rapporten konstateras också lämpligheten i att denna typ av verksamhet bedrivs av organisationer som inte är myndighetsutövande, för att lättare vinna barnens förtroende.

Det ligger inte i linje med Socialförvaltningens uppdrag att bedriva dagverksamhet i egen regi. Socialtjänstens verksamheter är tydligt avgränsade när det gäller målgrupp, ålder och insatser samt lyder under regelverk som förutsätter registrering, in- och utskrivning samt dokumentation. Sammantaget riskerar detta att motverka syftet med verksamheten, dvs. att underlätta för ensamkommande barn att ta kontakt med vuxna.

Däremot är det fullt möjligt för socialförvaltningen att söka samarbete med en eller flera idéburna verksamheter/frivilliga organisationer i frågan om att utveckla förebyggande verksamhet för den nu aktuella målgruppen. Formen för ett sådant samarbete måste klargäggas då det finns åtminstone två vägar att gå. Dels traditionellt föreningsbidrag till en frivillig organisation och dels Idéburet Offentligt Partnerskap (IOP).

Sedan september 2012 finns en överenskommelse mellan Stockholms stad och idéburen sektor om att skapa en plattform för en långsiktig och förstärkt samverkan. I socialnämndens budget för år 2016 lyfts samverkan med frivilligorganisationer inom det sociala området. Nämnden avser i budgeten att utveckla samverkan genom att ingå partnerskapsavtal med vissa föreningar. Partnerskap mellan en eller flera idéburna organisationer och den offentliga sektorn avser en specifik verksamhet. IOP kan användas när varken normerande föreningsbidrag eller upphandling är lämpligt.

Socialförvaltningen söker samarbete med en eller flera idéburna verksamheter/frivilliga organisationer i frågan om att utveckla förebyggande verksamhet för ensamkommande barn som försvinner och/eller vistas i stadens riskmiljöer. Initialt kommer en dialog att föras kring vilken typ av verksamhet/insatser som kan bli aktuell/a samt vilken samarbetsform som är mest adekvat.

*Fråga 3**Finns det behov av och förutsättningar för särskilda boenden som riktar sig till målgruppen?*

För att förbättra samordningen mellan olika aktörer när det gäller ensamkommande barn som försvinner finns sedan juni 2015 ett samverkansprojekt mellan Länsstyrelsen, Migrationsverket, Polisen, Kommunförbundet i Stockholms län (KSL), Stockholms stad, Sigtuna kommun, Rädda Barnen och Stockholms stadsmission.

Stockholms stad deltar dels i styrgruppen genom en avdelningschef vid socialförvaltningen och stadens barnombudsman, dels i arbetsgruppen genom enhetschefen vid socialförvaltningens ungdomsjour. Till nätverket finns en referensgrupp med frivilligorganisationer, som har praktisk erfarenhet av att träffa ensamkommande barn i sina verksamheter, t.ex. Stockholms stadsmission, Rädda barnen. Barnrättsbyrån och Skyddsvärnet.

Syftet med projektet är att belysa respektive aktörs ansvarsområde och mandat, kartlägga omfattningen av försvinnanden i regionen, och slutligen arbeta fram en regional samverkansstruktur och/eller strategi för ensamkommande barn som försvinner. Projektiden har nyligen förlängts fram till årsskiftet 2016/2017 för att bättre kunna länka samman med det nationella uppdraget.

I detta tjänsteutlåtande har det konstaterats att försvinnanden kan se olika ut beroende på i vilken situation barnet befinner sig i relation till asylprocessen. De barn och ungdomar som försvinner är inte en homogen grupp vilket gör det nödvändigt att klarlägga vilka individuella insatser som behövs och vad varje person har rätt till, beroende på ålder. Sammantaget påverkar detta vilken myndighet som ansvarar för barnet och vilka insatser som kan bli aktuella.

Sammanfattningsvis menar förvaltningen att frågan om behov av särskilda boenden för den aktuella målgruppen måste besvaras inom ramen för det pågående samverkansprojektet i länet. Den kartläggning som pågår av omfattningen av försvinnanden i regionen samt respektive aktörs ansvarsområde kommer att analyseras och ligga till grund för en handlingsplan där eventuella förslag om utveckling av särskilda boenden kan komma att ingå.

Förvaltningen föreslår socialnämnden att hänvisa till tjänsteutlåtandet som svar på skrivelsen.

Bilagor

1. Skrivelse från Åsa Lindhagen m.fl. (MP), Rana Carlstedt m.fl. (S), Alexandra Mattsson (V) och Anna Rantala Bonnier (Fi).
2. Länsstyrelsens rapport 2016:1 Ensamkommande barn som försvinner, nulägesanalys.
3. Barnrättsbyråns rapport mars 2016 De oönskade, en rapport om de ensamkommande marockanska barnen i Sverige.